

Hornqvæg og Sviin ved den internationale Udstilling i Hamborg.

Af Landbrugscandidat, Forvalter N. P. J. Buus.

Efter Udgivernes Anmodning har jeg nedskrevet efterstaaende Meddelelser, men maa meget beklage, at jeg ikke seer mig istand til at give en fuldstændig Beretning; jeg var kun 2½ Dag i Hamborg, hvilket Tidrum naturligviis var altfor kort, naar man grundigt vilde gjennemsee en saa riigholdig Samling; jeg holdt mig derfor især til Kreaturerne og naaede ikke engang at blive færdig med dem, medens jeg kun saae Maskinerne og de udstillede Produkter temmelig overfladisk igjennem.

Efter Kataloget var der anmeldt 524 Heste, 965 Stkr. Hornqvæg, 1766 Faar, 293 Sviin og 328 Fjerkreaturer; desuden 2941 Stkr. af Redskaber og Maskiner, 786 Nummere af landoekonomiske Produkter. Udstillingen var saaledes storartet med Hensyn til Mængden af de udstillede Kreaturer og Gjenstande, men jeg troer den var det endnu ligesaa meget om ikke mere med Hensyn til de udmærkede Individier, som fandtes i næsten enhver Afdeling og gav den sit Præg. Udstillingspladsen var paa „Heiligengeistfeld“ tæt udenfor Millerthor; den indtog et cirka 30 Tdr. Land stort Areal, som var omgivet med en tæt Bræddevæg. I de 8 Dage, som Udstillingen varede, fra 14de til 21de Juli, var det ikke tilladt at føre noget af de udstillede Dyr bort; der var derfor ogsaa sørget godt for deres Bequemmelighed; Køer, Faar og Sviin stode i Baase under

Salmtag, saa at de vare beskyttede mod Regnen, laae meget godt og kunde tillige beqvemt sees. Hestene stode i lange tæt aflæbte Telte, som ved Stillerum vare deelte i særskilte Rum med en egen Indgangsbør for hver Hest. Der kunde neppe med Grund forlanges mere omhyggelige Forberedelser for at sikke Dyrene mod Indvirkningen af det ugunstige Veir. Den store Mængde Kreaturer og Gjenstande, som var udstillet paa dette Terrain, var ordnet efter en særdeles henfigtsmæssig Plan; der vare ingen aabne Pladsfer tilbage, men man havde beqvem Afgang til Alt; der var ingen Steder overfyldt og blev ingen Steder Trængsel, uagtet det store Antal Besøgere, som vare tilstede de fleste Dage. Man hørte ogsaa kun een Mening om det smukke og fortræffelige Arrangement, som gjør Comiteen al mulig Ære.

Det hele Arrangement havde kostet 200,000 Rdlr. danst. Afgangskort for hele Udstillingen kostede 6 preussiske Daler; men man kunde ogsaa betale ved Indgangen for hver enkelt Dag. Den første Dag kostede Agangen 4 Daler pr., de følgende Dage 1 Daler pr. Jeg finder denne Betaling særdeles billig, baade i Forhold til de betydelige Omkostninger, som Udstillingen har medført og til de overordentlige Seeværdigheder, som man fik Afgang til. Uagtet det ugunstige Veir var Besøget alligevel meget stort; den første Dag skal der have været 10,000 Mennesker og de følgende Dage 15 til 20,000 daglig.

Dyrene vare klassificerede efter Racerne. Hvad Hornqvæget angaaer, var der saaledes ikke Tale om Fede- og Malkeqvæg, men hvert Dyr kom kun til at concurrere med Individet af den Race, hvortil det selv hørte. Malkeqvæget fandtes saaledes repræsenteret i mange Racer og Fedeqvæget ligesaa.

Blandt Malkeracerne udmærkede Anglerqvæget sig fremfor alle de andre ved sin Fiinhed i Bygning, Hud og Haarlag og ved sine eensidigt udprægede Malkeevner; men i Størrelse, Anseelse og i absolut Melkrigdom stod det langt

tilbage for flere andre Racen. I Kataloget staae opførte 58 Nummere af Anglerqvæg, fremstillet fra Sydslesvig, Holsteen og Nordthyskland; kun en enkelt Ko af denne Klasse fra Danmark. Anglerqvæget var ikke godt repræsenteret, hverken med Hensyn til Antallet eller Individernes Godhed; jeg havde ventet at see denne Klasse en heel Deel bedre. Comiteen havde udsat 660 preussiske Daler til Præmier for Anglerqvæget, og derved aabenbart tillagt Racen saa stor en Vigtighed, som den tilkommer; kun Marstqvæget, der var repræsenteret i et dobbelt saa stort Antal, fik mere, de øvrige Malke racer fik derimod allesammen bethdeligt mindre til Præmier. Af de 13 Thyre fik 4 Præmier; de 3 af disse havde en fiin og regelmæssig Bygning, men simple Speil, den 4de havde godt Speil, var ogsaa en smuk og velbygget, men noget grov Thy. Blandt Køerne vare mange gode, men kun saa udmærkede Individer; de vare næsten allesammen smaa og uanseelige. Den anseeligste og efter min Meening bedste Ko sagdes at være tilfidesat paa Grund af Alderen; de to 1ste Præmier tilkjendtes Nr. 408 fra Sydslesvig, som kun var en meget lille Ko, men overmaade fiin og smuk med godt Speil, og Nr. 405 fra Holsteen, som havde mindre godt Speil. De Køer, som fik begge anden Præmie, vare mindre fine, havde simplere Speil og et stridt Haarlag. Qvierne vare endnu simplere end Køer og Thyre, og der fandtes kun enkelte smukke og lovende Exemplarer iblandt dem. Vi ere i Danmark vante til at kræve en større Kropbygning, forenet med Fiinhed og skarp udprægede Malkeevner, hos en udmærket Anglerko. Ved Dyrskuet i Odense, hvor størstedelen af det tilstedeværende Malkeqvæg ogsaa tilhørte Angler racen, var denne meget bedre repræsenteret, og der vilde de i Hamborg med Præmie belønne Dyr have fundet anseelige Rivaler.

Nærmest Anglerqvæget staaer den ostfrisiske Race. Den har ikke saaledes som Anglerkoen en constant Farve; dog vare de fleste røde, men ved Siden af fandtes ogsaa mange brogede Individer. Det var stort og velbygget Qvæg; i Forhold

til Størrelsen havde det en ret fin Bygning og en fortrinlig fin og løs Hud, i det Hele ogsaa gode Speil. Thyrene vare repræsenterede ved meget smukke, men ikke ret mange Individier, hvorimod der var en talrig og ganske udmærket Samling af Køer. Om de præmiebelønnede Køer har jeg optegnet den Bemærkning: det er udmærket Malkeqvæg, ligner Anglerkøer, men med alle Dimensioner forstørrede. Ved Siden af den fortrinlige Samling af ostfrisiske Køer tage Dvierne af samme Race sig mindre godt ud. Der var kun 8 Stkr. ialt, hvoraf 3 fik Præmie. Nr. 187 og Nr. 188, som fik 1ste og 2den Præmie, vare i Forhold til Størrelsen fine af Hoved og Bygning, men meget kjødsfulde; Nr. 192, som fik 3die Præmie, var grov og endnu mere kjødsfuld end de forrige.

Det hollandske Qvæg var meget godt repræsenteret baade hvad Antallet og Individernes Godhed angik. Det er stort Qvæg, næsten altsammen sort eller blaabroget. Blandt Thyrene udmærkede sig især Nr. 267, som fik 1ste Præmie; den var stor og smuk af Bygning, og i Modsetning til Fedeqvæget havde den en starp ikke kjødsfuld Ryg. Køerne faldt i Særdeleshed i Dinene ved deres særdeles brede og dybe Bagtrop og vandt megen Anerkjendelse. En heel Række af store sortbrogede Køer vare udstillede til Salg af Brødrene Bochhoff. 3 Antal var det hollandske Qvæg stærkest repræsenteret, nemlig med 128 Individier, og til denne Klasse blev uddeelt 400 preussiske Daler i Præmier.

Al samtlige Marskracer fandtes 110 Individier, hvortil blev uddeelt 1050 preussiske Daler. De nærme sig i Bygning og Udseende meget til Fedeqvæget, men Bræget som Malkeqvæg er dog umiskjendeligt. Det er meget store og svære Dyr. Især vare Thyrene grove af Lemmer, Hoved og Hals, noget lange i Kroppen. For Yndere af Fedeqvæg manglede de det dybe fremragende Bryst, den brede og complet lige Ryg. Hosterne ere ikke fremstaaende, men temmelig nedseende, saa at Thyrene over Krystet faae et afrundet Udseende. De to 1ste Præmier, hver paa 100 Daler

pr., faldt paa Nr. 5 fra Holsteen og Nr. 18 fra Hannover. De to 2den Præmier, hver paa 50 Daler pr., tilkjendtes Nr. 10 fra Sophientoog og Nr. 22 fra Wilster Marst. De vare allesammen meget smukke Dyr af deres Slags. Ved Køerne var Melkeevnens Charakter meget stærkt fremtrædende, men der fandtes alligevel ved Siden af de gode Malkeskøer tillige flere, som ved deres meget kjødsfulde Bygning nærmede sig mere til Fedeqvæget. Der var efter Kataloget udstillet 47 Køer; hertil uddeelttes 9 Præmier, nemlig 3 à 75 Daler, 3 à 50 Daler og 3 à 25 Daler preussisk. De præmiebelønnede Dyr vare stærkt udprægede Malkeskøer, med Undtagelse af een, som havde faaet en 3die Præmie. De vare meget brede bagtil, skarpe over Bovene og i Ryggen; i deres hele Bygning stode Køerne endeel høiere end Thyrene, navnlig var dette Tilfældet med Hensyn til Brystets Dybde og Knoftsystemets Fiinhed i Forhold til Thyrenes Størrelse. Af Dvier vare udstillede 41, hvortil ligeledes uddeelttes 9 Præmier, 3 à 50 Daler, 3 à 30 Daler og 3 à 20 Daler preussisk. De vare allesammen store af Alderen, velbyggede, men meget kjødsfulde, tildeels ogsaa grove af Bygning og Hud. Den hele Samling gjorde Indtrykket af at bestaae af en Blanding af Fede- og Malkeracer ved Siden af hinanden; men de præmiebelønnede Dyr havde et tydeligt Præg af Malkeqvæget. De 3 Førstepræmier erholdt Nr. 93, 106 og 107 af Wilster Marst. De vare for deres Race meget høie af Hoved og Hals, dybe af Bryst, skarpe over Bovene, med bred Kænde, langt og bredt Kryds, ikke meget kjødsfulde Laar.

Dvæget fra Oldenborg var ikke talrigt repræsenteret; heriblandt udmærkede sig især Thyren Nr. 200, som erholdt 1ste Præmie; den var overmaade stor og havde et ualmindelig dybt Bryst. I Forhold til sin Størrelse meget fiin af Hoved og Hals, temmelig tungbygget, men en udmærket Dyr af Malkeracen. Ogsaa Nr. 205, som erholdt 2den Præmie, var en meget smuk og fiin Dyr, ikke saa stor, men mere sluttet end den forrige. De udstillede Køer og Dvier havde

mere Charakter af Fede= end Malkeqvæg og frembøde ingen Interesse for os.

Jeg skal endnu omtale den i det sydlige Holsteen temmelig almindelige Breitenburger Race. Den var ikke talrig repræsenteret; bestod af store rødbrøgede Køer. Thyrene vare meget kjødfulde i Bagkroppen, men blandt Køerne fandtes meget fortrinlige Individier, saaledes Nr. 456 og 457, som begge erholdt Præmier. De vare større end de største Anglerkøer, fine af Bygning og tegnede til at være udmærket Malkeqvæg.

Bed Siden af de ovennævnte fandtes endnu flere forskjellige Racer fra Tydskland og Østerrig, men at omtale dem nærmere, er for vidtløftigt, og de have mindre Interesse for os; ligeledes forbigaaes Ayrshirekøerne, som ikke vare fremstillede i noget stort Antal, og om hvilke jeg heller ikke har noget af Interesse at bemærke. To franske Racer stode Nabo til hinanden, nemlig det normanniske Dvæg og Bretagner=Dvæget. De danne to skarpe Modsetninger; det første er stort og meget grovt Dvæg med svære Knokler, og Køerne havde store Yvere, hvorimod det sidste var det allermindste Dvæg paa Udstillingen. Der fandtes to udvoxede Thyre, som neppe vare over $1\frac{1}{2}$ Alen høie; Køerne havde en tilsvarende Størrelse. De ere Miniatur=Exemplarer af Malkeqvæg, overordentlig fine af Knokler og velbyggede og vistnok overmaade nøjsomme Dyr. De have nogen Lighed med de allermindste Køer, som jeg har seet paa Verne, men de ere en Deel mindre og meget finere end disse.

Der var udstillet en Række af smaa røde Voigtlændere, som tilbrog sig Opmærksomheden ved deres smukke, men noget eiendommelige Legemsbygning.

Fra Schweiz var udstillet 2 Racer, som i det Mindste med Hensyn til Farven syntes meget constante og skarp adskilte fra hinanden. Begge egnede sig tilsyneladende mere til Fedning end til Malkeqvæg. Det var altsammen stort og bredt Dvæg; den røde Race var kort i Arhøjet, lang i Kroppen,

ikke dyb nok, men med en udmærket lige og bred Ryg; den gulbrune Race fra Schwyz var baade dybere og bredere og stod over den røde.

Blandt de Racer, som fortrinsviis have Betydning som Fødeqvæg, var især det engelske Dvæg af Shorthorns-Racen fremtrædende. Baade i Antal og med Hensyn til Individernes Godhed stillede alle de andre Racer i Skygge. I Kataloget staaer anmeldt 91 Individer, hvortil blev anvendt 750 Daler pr., som fordeeltes i meget store, men ikke talrige Præmier. For Tyre over 2 Aar var 1ste Præmie 200 Daler pr., 2den Præmie 100 Daler pr., for Tyre under 2 Aar det Halve. Denne Race er jo et Kunstprodukt og den gjør ogsaa Indtrykket deraf. Den udmærker sig ved en betydelig Størrelse og en overordentlig skjøn Form. Fra Naksen til Haleroden er Dyret complet lige; Krybset, Lænden og Ryggen danne i Forening en meget bred, bagtil plan og fortil noget frumbøiet Flade, der bøier sig jævnt ned ad Laarene og Siderne, og alle Legemets Ujevnheder ere saaledes udstoppebe med Kjøb, at der f. Ex. paa Præmiebyrene ikke fandtes en eneste Huulhed paa hele Kroppen; den var saa glat og udfyldt som paa et fedt Sviin; paa Ribbenene og Boosbladene have Dyrene, selv uden at være fede, men blot i velholdt Stand, et Læg Kjøb af næsten een Tommes Tykkelse, saa at de ogsaa ere at føle paa som Fedesviin. Laarene meget dybe og kjødsfulde, et dybt og meget bredt Bryst, som rager langt frem foran Forlemmerne. Halsen er derimod kort og meget tynd og fiin, Hovedet lille og fiint med smaae Horn. Det fremragende Bryst, den stærk udfaarne Hals og det lille Hoved give Dyrets Forpart et stolt og svaneagtigt Udseende. Gjennemsnittet af Kroppen paa det velnærede Dyr har en temmelig regelmæssig rectangulair Figur, og enhver Afvigelse fra denne Form er en Feil; derhos have de ogsaa en temmelig tynd, meget blød og løs Hud og et blødt Haarlag. Første-Præmie-tyren, Nr. 580, var hvid, meget stor, overordentlig smuk at see til, meget fiin af Hoved og Hals, og med en udmærket

fin og blød Hud. Den tilhørte Mr. Crisp i Suffolk. Kjendere anseede over, at den ikke var bred nok bagtil; fra Hosterne astog Krydsjets Brede noget henimod Halen, hvilket ikke maatte være. Anden-Præmietyren, Nr. 577, var ikke saa dyb i Kroppen og Brystet, heller ikke saa fin af Hoved, Hals og Hud.

Blandt de yngre Tyre faldt 1ste Præmie paa Nr. 629, tilhørende Mr. Mertand, London. Den var ogsaa hvid. En Kjender, som ledsagede mig ved disse Dyr, udpegede den som den bedste Tyr paa Udstillingen; den stod over Nr. 580 derved, at den var fuldstændigere udviklet bagtil og var fri for Mangler i Kroppbygningen; derimod skulde den være mindre ædel end den ældre Præmietyr; den var grovere af Horn, lidt sværere og fastere i Huden end denne. Det er vist det samme Dyr, som ifjor paa Udstillingen i London vandt 1ste Præmie og en Guldmedaile. Efter Sigende skal den være solgt for en uhyre Priis og er kommen til Eiderstedt. 2den Præmie for unge Tyre faldt paa Nr. 606, en rødskimlet Aarstyr; den syntes ikke at være saa udviklet efter sin Alder som flere af de andre, men smuk bygget. Efter Trækkerens Sigende var den solgt for 100 Guineer til Sverrig. Foruden Præmietyrene var der endnu et Par enkelte Individer i hans Afdeling, som udmærkede sig ved en overordentlig Regelmæssighed i Bygningen; men ved alle de andre lod der sig dog paavise et eller flere svage Steder. At der var en lille Huulhed bag Boven, at Ryggen sprang noget fra den rette Linie, eller at Krydsjet var lidt smallere bagtil end over Hosterne, vare blandt de almindelige Udsættelser, ligeledes at Brystet ikke ragede langt nok frem foran Forbenene, og at Dyrene i Hud, Hoved og Hals bleve for grove og svære.

Af Røer var der ikke mange. Flere af dem havde Kalvene med, som pattebede Moderen. Selv i denne Tilstand, hvor man vel kan antage, at Røerne havde det normale Hulb, bemærkede man alligevel det tykke Lag Rjød paa Ribbenene og paa Boven. I feed Tilstand samles jo Fedtklumper i Byste-

folden, ved Haleroden, paa Hosterne og paa Boodbladene, men der lægges særdeles Vægt paa, at Dyrene ere tilbøielige til at lægge Kjød det jævnt fordeelt over hele Kroppen og først seent begynde at samle Fedtklumper. Enkelte Indiver blev jeg gjort opmærksom paa, hos hvilke den Feil var fremtrædende, at de vare overordentlig fede, men havde da enorme Fedtknuder, uden at være tilsvarende tykke og kjødfulde paa Siderne. Første-Præmie for Køerne, 100 Daler pr., blev vunden af den samme Opbrætter, som havde stillet den bedste ældre Tyr, Mr. Crisp, paa Nr. 632 *). Blandt Qvierne udmærkede sig især en hvid Qvie, Nr. 653, tilhørende Mr. Groves, som fik 1ste Præmie, 100 Daler pr., folgtes underhaanden for 200 Guineer. 2den Præmie, 50 Daler pr., tilkjendtes Mr. Crisp for Nr. 644, som han foruden 3 andre Qvier havde udstillet til Salg.

En egen Klasse for sig dannede det Korthornsqvæg, som var født paa Continentet. Det stod meget langt tilbage for det engelske. Nr. 669, som fik 1ste Præmie, og til Nød Nr. 668, som fik 2den Præmie, begge tilhørende samme Eier (fra Pommern), vare de eneste vellykkede ægte Korthornstyre fra Continentet. De øvrige vare grove og sværknoklede, manglede det fremragende Vrhst, langlivede og ikke sluttede, nærmede sig i Bygning til Marstqvæget.

Der var udstillet enkelte Indiver af en fransk Race (Charolais), hvilke i det Ydre havde megen Lighed med Korthornsracen, hvidgule af Farve, men grovere og neppe saa dybe som disse; de 2 udstillede og præmiebelønnede Qvier udmærkede sig som meget smukke og velbyggede Dyr.

Det sorte kullede Qvæg fra Skotland var ikke talrigt repræsenteret, men nogle af de udstillede Dyr skulle høre til Racens allerbedste Indiver. Man siger, at Køerne af denne Race skulle make bedre end Korthornskøerne, men i ethvert Tilfælde er det en meget anerkjendt Federace, som

*) Denne Ko solgtes ved Auktionen for 50 Louisdorer.

navnlig udmærkede sig ved sin overordentlige Dybde, især fortil. Kjødet ligger meget fastere paa dette Dvæg end paa de korthornebe, og det siges, at det af denne Grund ogsaa stattes høiest. Medens Korthornsracen er et Kunstprodukt, hvis Bygningsform og Fedeevne den indsigtsfulde Opdrætter maa anvende al sin Kløgt paa at vedligeholde og udvikle, synes det sorte fullebe Dvæg at staae den naturlige Udvikling temmelig nær, og det har aldeles ingen Lighed med de skønne malproportionerede Korthornsbjør. Hovedet er just ikke stort, men Halsen derimod kjødfuld og puflet, Kroppen er lang og ikke sluttet, men bred og meget dyb, Brystet rager slet ikke frem som hos Korthornsqvæget, og Dyrene ere heller ikke som disse saa udfyldte bag Skulderen og saa kjødfulde paa Siderne. Kommer man lige fra den korthornebe Race hen til det fullebe Dvæg, saa forestiller man sig ved første Dietkast, at Forlemmerne sidde for langt frem. Hovedudstilleren af denne Race var Mr. D. Smith af Forfarshire, fra hvem der for en Deel Aar siden er kjøbt en Besætning til Jylland, som nu findes paa Frijsenborg. Han havde udstillet 3 Tyre, som fik de to første Præmier à 100 Daler pr. og en 2den Præmie à 50 Daler pr. Ligeledes fik han 1ste Præmie for en Ko, 2den Præmie for en Dvie og rosende Dmtale for 2 andre Dvier. Den Dvie, som fik 1ste Præmie, Nr. 725, tilhørende Mr. Stewart i Aberdeen, fortjener at fremhæves som overordentlig smuk af sin Slags og fri for en stor Deel af Racens mindre gode Bygningsstræk. Den havde flint Hoved og Hals, udmærket af Ryg og Bryst og nærmede sig i Bygning ikke lidet til Korthornsqvæget, men var vel snæver over Bækket.

Blandt Fedeqvæget er endvidere at omtale det jydsk Dvæg. Der var udsat 2 Præmier for Tyre, 2 for Køer, 2 for Dvier, ialt 200 Daler preussisk. Desværre var det jydsk Dvæg næsten slet ikke repræsenteret. Der fandtes 3 Tyre og 1 Ko; den sidste var slet i enhver Henseende. For danske Besøgere vilde det have havt en overordentlig Interesse at

have havt Keilighed til at anstille en Sammenligning mellem vore egne og andres Federacer; desuden vilde en Samling af jydsk Tyre og Røer, saaledes som den, vi for nylig saae i Odense, have taget sig fortræffeligt ud paa Udstillingen i Hamborg, og vi kunde meget godt have været dem bekjendte. De 3 udstillede Tyre vare fra Vestjylland. Uagtet de 2 af dem vare ganske gode Tyre, saa saae vi dog bedre Exemplarer i Odense. Nr. 448 fik 1ste Præmie; den var forbroget, lavbenet og lille, men godt bygget; især havde den en udmærket Ryg, men den havde et meget stort Hoved og grov og bred Hals. Den Tyr, som fik 2den Præmie, var længere i Kroppen og ikke sluttet. I Sammenligning med de engelske Federacer ligger Kjødets paa de jydsk Tyre ikke jævnt nok, Siderne ere bare, der ere Huulheder bag Boodbladene, Dyrene ere ikke dybe og ikke kjødfulde nok bagtil, Brystet rager aldeles ikke frem foran Forbenene, Hoved og Hals ere meget grove og svære.

Af Sviin vare udstillede 293 Stkr., inddeelte i de store Racer, de mellemstore Racer, Berkshireracen, de smaa hvide og de smaa sorte Racer. 113 Individider vare fra England, og de øvrige næsten ubelukkende Afstamninger af engelsk Herkomst. Der var jo megen Forskjel paa disse Racer, ikke blot med Hensyn til Individernes Størrelse, men ogsaa i deres Legemsform, og tilhneladende ligeledes i deres Fedeevne. Den hele Samling af Sviin var fortræffelig og indeholdt en Mængde af ganske udmærkede Exemplarer; men ved de store Racer forekommer det mig, at man med Grund kunde sige, at de neppe vare saa dybe og brede bagtil, som man maatte ønske i Forhold til de øvrige Legemsdeles Udvikling, ligesom ogsaa et temmelig stærkt afflydende Kryds var meget almindeligt. Ved de middelstore Racer var Kroppen i Reglen dybere, dog har jeg ogsaa her for Ornerne gjort den Bemærkning, at Bagparten var lidt svagere udviklet baade med Hensyn til Brede og Dybde end Forparten, hvorimod de præmiebelønnede Søer vare særdeles smukke. Som en Curiositet skal jeg omtale

Ornen Nr. 86, 2½ Aar gammel. Brystet naaede omtrent Jorden, men Bugen blev fladtrykt mod Jorden, naar Dyret stod paa Bagbenene. I Ryg og Kryds var Dyret komplet lige og havde samme Brede bag og for. En So fra samme Eier var neppe saa dyb og lidt smallere i Bagkroppen end i Forkroppen. Alle Præmier for denne Afdeling gif til England, med Undtagelse af 2den Præmie for unge Sviin, som kom til Sydslesvig for en fiin, meget bred og dyb, men kun lille, ½ Aar gammel Orne. Berkshire racen dannede en Klasse for sig. Den var just ikke talrig repræsenteret, syntes heller ikke saaledes at fængsle de Besøgendes Opmærksomhed, som de øvrige Afdelinger, hvilket dog vist for en stor Deel laae deri, at de udstillede Dyr ikke vare overfedede, men fremstillede i en Foderstand, som var forenelig med Avlingsdygtighed. De af engelske Udstillere leverede Dyr stode, med Hensyn til Brede, Dybde, Fiinhed af Lemmer og Hoved, samt Regelmæssighed i Bygningen, i Gjennemsnit over de fra Continentet udstillede, men de vare vistnok for spæde af Lemmer, for smaae og for ringe af Vægt. De fra Tydskland og Hertugdømmerne udstillede Dyr udmærkede sig ved en større Legemsudvikling og dermed følgende større Vægt. Uagtet de vel ikke heelt igjennem vare af en saa komplet regelmæssig Form som de engelske, saa vare de dog særdeles godt repræsenterede og vandt de fleste af Præmierne.

So mere vi fjerne os fra de store Racer, desto interessantere finde vi de udstillede Dyr. De forskjellige smaa Racer indeholdt mange Exemplarer, der vare hjælpeløse Vanskabninger ved deres forbausende Fedme. Halsen og Hovedet var ved flere af dem saa overvoret med Flest og saaledes indlemmet i Kroppen, at kun Trynen var tilbage. Men selv naar vi forbigaae disse i en overordentlig Grad overfedede Dyr, saa indeholdt alligevel begge Afdelinger af de smaa Racer de smukkeste og regelmæssigste Former, en komplet Legemsbygning, forenet med en overordentlig Brede og Dybde.

Særlig maa fremhæves de af Mr. Sexton og Mr. Crisp udstillede baade ældre og yngre Dyr af de smaa sorte Racer.

Der er intet Spørgsmaal om, at hvad Legemsform, Fedeevne og tilshyneladende ogsaa hvad hurtig Udvikling angaaer, da staae de smaa Racer væsentlig høiere end de mellemstore og disse igjen høiere end de store Racer; men ville vi tage Hensyn til, hvad der er meest anvendeligt for os, saa befinde vi os i det Tilfælde, at vi vistnok slet ikke kunne bruge de smaa Racer; deres fortræffelige Egenheder kunne vi ikke drage os til Nytte, fordi Dyrene ere for smaae og ville give altfor ringe Bægt; de passe ikke for de Fordringer, der stilles til Svinene paa det Marked, som vi væsentligst maae støtte os til, nemlig Hamborg. De mellemstore Racer interessere os meest; det er dem, som vinde meest Indgang hos os og passe bedst for vore Forhold. Særlig synes Opmærksomheden hos os at være henvendt paa Berkschireracen, om hvilken vi dog maae sige, at den er lille nok, og vi maae sørge for at faae de største Individuer af Racen. Det er ikke uden Interesse at anstille en Sammenligning mellem Antallet af de Individuer, som England og som Continentet have sendt til Udstillingen, og lægge Mærke til, hvorledes Præmierne for de forskjellige Racer ere fordeelte mellem disse 2 Concurrenter.

England:

Af de store Racer leveret	24	som fik	4	Præmier,
Af de mellemstore Racer leveret . . .	27	" "	5	"
Af Berkschire Racen leveret	13	" "	2	"
Begge Afdelinger af smaa Racer . .	48	" "	11	"

Hertugdømmerne og Nordthyskland:

Af de store Racer leveret	49	som fik	2	Præmier,
Af de mellemstore Racer leveret . . .	67	" "	1	"
Af Berkschire Racen leveret	25	" "	4	"
Begge Afdelinger af smaa Racer . .	19	" "	1	"

Det maa bemærkes, at af de fra Continentet udstillede Svin ere mange deels fødte i England, deels direkte Afkom

af engelske Forældre; men vi see alligevel heraf, at de smaa Racer have saa godt som slet ikke gjort sig gjeldende herovre; af de øvrige har Continentet leveret de to Trebiede- dele og England een Trebiedeel i Antal, men kun ved Berks-hireracen have de fra Tydskland og Hertugdømmerne udstillede Dyr kunnet maale sig med de engelske, hvad Godheden angaaer, medens de andre Racer i denne Henseende ere aldeles stillede i Skygge af de engelske Dyr. Bistnok kunne vi heraf slutte, at det er Berks-hireracen, som ligeledes hos de tydske og hollandske Landmænd vinder meest Anerkjendelse og som de lægge sig meest efter; thi den er ikke alene meget udbredt, men har saa fortrinlige Repræsentanter, at den har kunnet maale sig med sine engelske Concurrenter.

Her fra Kongeriget vare slet ingen Sviin sendte til Udstillingen. De Racer, som hos os især have Betydning, og som med hvert Aar udbrede sig mere, ere mellemstore, vistnok et Resultat af Krydsninger mellem forskjellige Racer, blandt hvilke ogsaa Berks-hireracen har været og er medvirkende. Vilde vi spørge, hvorledes forholdes disse Dyr sig til de tilsvarende Klasser, som vare repræsenterede paa Udstillingen i Hamborg, saa troer jeg, at vi kunne give et ganske gunstigt Svar. Der findes paa Meierigaardene her paa Øerne flere forskellige Stammer, som baade hvad Vægtsform, hurtig Udvikling og Trivelighed angaaer, vistnok indtage en temmelig fremragende Plads. Saameget synes mig i det Mindste vist, at forsaavidt som vi have den passende Størrelse, saa skulle vi paa mange Steder være meget vaerksomme med at gaae ind paa nye Krydsninger, og ikke ansee enhver Indblanding af fremmed Blod for en Forbedring. Der findes i Danmark flere Stammer af mellemstore Sviin, som sikkert staae paa et saadant Standpunkt, at man nødvendigviis maa være meget streng ved Valget af fremmede Tillægsdyr, naar ikke en Indblanding af fremmed Blod skal bringe Stammen tilbage.